Allah'tan Başkasına Kulluk Etmeyin
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 10 2020 14:01:24

وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا
نُوحًا اِلَى
قَوْمِهِ
اِنِّى
لَكُمْ
نَذِيرٌ
مُبِينٌ
           "Andolsun, biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Onlara şöyle dedi: Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım." (Hûd, 11/25) اَنْ
لاَ
تَعْبُدُوا
اِلاَّ اللهَ
اِنِّى
اَخَافُ
عَلَيْكُمْ
عَذَابَ
يَوْمٍ
اَلِيمٍ
           Allah'tan başkasına ibadet ve kulluk etmeyin. Doğrusu ben sizin adınıza elem dolu bir günün azabından korkuyorum." (Hûd, 11/26)
            Okuduğumuz ayette belirtildiği gibi yüce Rabbimiz, Hz. Nûh’u kavmine Peygamber olarak göndermiştir. Hz. Nuh da kendinin, kavmi için bir nasihatçi ve açık bir uyarıcı olduğunu ilan etmiş, Allah’tan başka ilâh bulunmadığını, dolayısıyla O’ndan başkasına kulluk etmemeleri gerektiğini hatırlatmıştır. Nuh (a. s) Peygamberlik görevini eksiksiz olarak yerine getirmiş ama kavmi onu dinlememiş, yine eski azgınlıklarına devam etmiştir. Ancak Nuh (a.s), kendini dinlemedikleri takdirde büyük bir cezaya çarptırılacaklarından endişe ettiğini belirterek kavmini uyarmış, bütün bu gayretine rağmen toplumun ileri gelenleri Nuh (a.s)’un davetini kabul etmemiş ve onu sapkınlıkla itham etmiştir. قَالَ
الْمَلأُ
مِنْ
قَوْمِهِ
اِنَّا

لَنَرَيكَ
فِى ضَلاَلٍ
مُبِينٍ
           "Kavmi içinden önde gelenler: “Doğrusu biz senin, apaçık bir sapıklık içinde olduğunu görüyoruz” diye karşılık verdiler." (Arâf, 7/60).
           Hatta tebliğ faaliyetine son vermediği takdirde قَالُوا
لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهِ
يَانُوحُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمَرْجُومِينَ
           “Ey Nuh! (Bu işten) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın” (Şuarâ, 26/116).
 diye tehditte bulunmuştur
           Sonunda Hz. Nûh, فَدَعَا
رَبَّهُ
اَنِّى
مَغْلُوبٌ
فَانْتَصِرْ
           “...Rabbine, ‘Ey Rabbim! Ben yenilgiye uğradım, yardım et’ diye dua etti” (Kamer, 54/10)
رَبِّ اِنَّ
قَوْمِى
كَذَّبُونِ
           “Ve Nûh şöyle dedi: ‘Ey Rabbim! Kavmim beni yalanladı.
فَافْتَحْ
بَيْنِى
وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
وَنَجِّنِى
وَمَنْ
مَعِىَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ
           "Artık onlarla benim aramda sen hükmet. Beni ve benimle birlikte olan müminleri kurtar.’
فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ فِى
الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ   "Derken biz

onu ve beraberindekileri dolu geminin içinde (taşıyıp) kurtardık."
ثُمَّ
اَغْرَقْنَا
بَعْدُ
الْبَاقِينَ
           "Sonra da geride kalanları suda boğduk.” (Şuarâ, 26/117-120)
           Bütün peygamberler kavmini bir olan Allah’ı tanımaya ve O’na kulluk etmeye davet etmiş, bu davet esnasında çeşitli zorluklarla karşılaşmış, sıkıntıya maruz kalmışlardır. Diğer bütün peygamberlerin yaptığı gibi Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s) de aynı şekilde kavmini Allah’a kulluk etmeye davet etmiştir. Ayet-i kerimede
وَمَا
اَرْسَلْنَا
مِنْ
قَبْلِكَ
مِنْ رَسُولٍ
اِلاَّ
نُوحِى
اِلَيْهِ
اَنَّهُ لاَ
اِلَهَ
اِلاَّ اَنَا
فَاعْبُدُون&#16
16;   “Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere, ‘Şüphesiz, benden başka hiçbir ilah yoktur. Öyleyse bana ibadet edin diye vahyetmişizdir.” (Enbiya, 21/25) buyurularak bütün peygamberlere emredilenin bir olan Allah’a iman ve O’na kulluk/ibadet etmek olduğu açıkça vurgulanmıştır.
           Yüce kitabımız Kur’an’da Rabbimiz kendisine kulluk/ibadet etmemiz gerektiğini açık bir şekilde belirterek şöyle buyurmaktadır:
وَاِنَّ
اللهَ رَبِّى
وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوه&#16
15; هَذَا
صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ

“Şüphesiz, Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse (yalnız) O’na kulluk edin. Bu, dosdoğru bir yoldur. ” (Meryem, 19/36)
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
ارْكَعُوا
وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا

رَبَّكُمْ
وَافْعَلُوا
الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ
           “Ey iman edenler, rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin ve hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.” (Hac, 22/77)

           Şu halde yaratılış gayemiz وَمَا
خَلَقْتُ
الْجِنَّ
وَاْلاِنْسَ
اِلاَّ
لِيَعْبُدُونِ   “Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zâriyât, 51/56) ayetinde de açıkça belirtildiği gibi, yüce Rabbimize kullukta bulunmak ve O’nun emirlerini noksansız bir şekilde yerine getirmektir. İbadetlerimizi yaparken özellikle de namazlarımızı kılarken her rekatında okuduğumuz Fatiha sûresinde; اِيَّاكَ
نَعْبُدُ
وَاِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ
             “(Allahım!) Yalnız Sana ibadet ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz.” (Fatiha, 1/5) diyerek kulluğumuzu hatırlamakta ve sadece O’na ibadet ettiğimizi ifade etmekteyiz. Böylece yüce Rabbimizden başkasına ibadet edilmeyeceğini, ibadete sadece O’nun layık olduğunu özellikle vurgulayarak “tevhid inancını” açıkça ortaya koymaktayız. Zaten yüce Rabbimiz de bize, yukarıda Okuduğumuz ayetlerde de açıkça belirtildiği gibi sadece kendine kulluk/ibadet etmemizi emretmektedir.

           Biz insanları diğer yaratıklardan farklı kılan en önemli özelliğimiz, akıl, irade ve bizi yaratan yüce Rabbimize karşı yerine getirdiğimiz ibadetlerimizdir. Eğer insani özelliklerimizi doğru bir şekilde kullanıp iman ve bunun tabii sonucu olan ibadetlerimizi yapmazsak diğer yaratıklardan farkımız kalmaz. Hatta bununla da kalmayıp bizim dışımızdaki diğer mahlûkattan daha da aşağı olacağımız Rabbimiz tarafından ayet-i kerimede şöyle ifade edilmektedir:
وَلَقَدْ
ذَرَأْنَا
لِجَهَنَّمَ
كَثِيرًا
مِنَ
الْجِنِّ
وَاْلاِنْسِ
لَهُمْ
قُلُوبٌ لاَ
يَفْقَهُونَ

بِهَا
وَلَهُمْ
اَعْيُنٌ لاَ
يُبْصِرُونَ
بِهَا
وَلَهُمْ
اَذَانٌ لاَ
يَسْمَعُونَ
بِهَا
اُولَئِكَ
كَاْلاَنْعَ&#15
75;مِ بَلْ هُمْ
اَضَلُّ
اُولَئِكَ
هُمُ
الْغَافِلُو&#16
06;َ
“Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir.” (Arâf, 7/179)
            Akıl ve irade sahibi olmayan varlıklardan farklı olduğumuzu ve gafillerden olmadığımızı ifade etmenin yolu Rabbimize olan imanımız ve ibadetlerimizdir. Şayet iman ve kulluğumuz olmasaydı yüce Mevla’mız katında ne değerimiz olurdu ki? Bu gerçeği Rabbimiz yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim’de açıkça ortaya koyarak şöyle buyurmaktadır: قُلْ مَا
يَعْبَؤاُ
بِكُمْ
رَبِّى
لَوْلاَ
دُعَآؤُكُمْ
فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ
يَكُونُ
لِزَامًا
            “(Ey Muhammedi) De ki: Duanız (kulluk ve yalvarmanız) olmasa Rabbim size ne diye değer versin!...” (Furkan, 25/77)
            İşte bizler de Rabbimiz katında imanımız, ibadetlerimiz ve kulluğumuzla değerli olduğumuzu unutmamalı ve O’ndan başkasına kullukta bulunmamalıyız.
             Medet COŞKUN

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler